Van patiënt naar ondernemer van Illustratie en Zo

Yvonne maakt haar keuzes bewuster

Yvonne Windhorst-Maaskant voelt zich fitter dan 20 jaar geleden

Een chronische ziekte, geldproblemen, werkloosheid of een groot verdriet. Ook in Alphen aan den Rijn zijn er mensen die met één of meerdere van deze tegenslagen te maken hebben. Toch betekent dit zeker niet altijd, dat zij bij de pakken neer gaan zitten. Een verhaal over een sterke Alphenaar die, ondanks alles, de ballen in de lucht weet te houden en positief in het leven staat.

Yvonne Windhorst-Maaskant (39) tobt al sinds haar puberteit met haar rug. Het begon met scoliose (kromming in de ruggenwervel) en later kreeg zij, door een ongeval waarbij zij met haar fiets werd aangereden door een auto, artrose, een reumatische aandoening die ook in haar rug begon. 'Maar dat het artrose is, weet ik pas sinds kort.'

Lange tijd beperkte de pijn, die artrose met zich meebrengt, Yvonne in haar doen en laten. 'Zeker in het begin. Vlak na het ongeval had ik zoveel pijn. Daardoor bewoog ik amper. Het letsel ging ontsteken en door de pijn zat ik zelfs enige tijd in een rolstoel. Ik werd zo enorm stijf. De ontsteking bleek zich te ontwikkelen tot reuma, waarvan ik dus sinds kort weet dat het om artrose gaat.'

Overontwikkeld

Yvonne trouwde met haar grote liefde Jelle, die zij al kent sinds de Alphense Ichthus Mavo. Zij kregen twee kinderen (Nick 12 en Timo 9) en Yvonne paste zich, altijd zoekend naar het positieve, zo goed en zo kwaad aan, aan de situatie. Stil zat zij zeker niet. 'Ik wilde na het Grafisch Lyceum in Utrecht naar de Kunstacademie, maar ik werd op drie academies afgewezen, omdat ik al te ver ontwikkeld was. Daarom ging ik maar aan het werk. De grafische banen lagen voor het oprapen. Ik kwam terecht bij reclamebureaus. Dodelijk saai, weinig creatief. Zo werkte ik bij Dirk van den Broek. Maar dat was elke week dezelfde advertentie, van hetzelfde lettertype, er was niets creatiefs aan. Maar ik wilde niet falen dus ik hield vol.
Echter, na 10 maanden was ik zo ongelukkig, en mijn hele lichaam riep 'Ik wil gewoon tekenen'. In die tijd deed ik er al zo nu en dan een freelance-klusje bij. Als ik een logo mocht maken, had ik een gelukkige dag, met een tekenopdracht kon ik er een week tegenaan, maar mijn gezondheid werd slechter. Bij mijn laatste werkgever werkte ik nog maar 12 uur per week. De stress. De reistijd, oninteressant werk, ik voelde dat ik langzaam maar zeker steeds verder afzakte in mineur.'

'Mijn hele lichaam riep: Ik wil gewoon tekenen'

Het was genoeg. Yvonne nam ontslag en besloot zich volledig op freelancen te richten. Zij begon haar eigen bedrijfje, Illustratie en Zo. 'En als je kijkt dat ik nu zelfs 25 tot 30 uur per week kan werken, dan is duidelijk, dat als je iets doet wat je leuk vindt, je daar veel meer energie voor hebt. En inmiddels ben ik ook zo ver, dat ik voor sommige opdrachten wel de vormgeving doe, maar de uitvoering doorschuif naar collega's. Het illustreren kan ik niet uitbesteden, het grafische deel wel.'

Vanwege haar reuma leerde Yvonne zichzelf tekenen in Illustrator op de computer. Maar inmiddels is haar reuma zo ver gestabiliseerd - door de juiste balans tussen bewegen en rusten - dat ze in de hoek van de bank weer met de hand kan tekenen.

Afwisseling

Yvonne's opdrachten en klussen verschillen van het maken van logo's en kaartontwerpen tot het vormgeven én illustreren van kinderboeken - 'een unieke combinatie' - en van het ontwerpen van advertenties en het bouwen van websites tot het ontwerpen en maken van de huisstijl en vormgeving van dagjournaals van de Alphense Huttenbouw. Vooral dat laatste is helemaal haar ding. 'Bij de Huttenbouw was heel veel mogelijk; een dagkrantje maken, banners, flyers,

Werk, gemaakt door Yvonne, te koop via haar eigen website www.illustratieenzo.nl en diverse kaarten-webshops.

abonnementskaarten. Helemaal in mijn eigen stijl.'
Ook maakte zij het plattegrond van Archeon, die zij eens in de zoveel tijd weer mag aanpassen. Die afwisseling spreekt haar aan. 'Het ene moment ben ik met iets voor kinderen bezig, het andere moment met iets zakelijks voor een bedrijf. Je doet nooit hetzelfde. Daar zou ik ook op stuk gaan. Je moet me niet een bepaalde kant op duwen. En ik wil van tevoren wel weten wat ik op een dag ga doen. Als ik de jongens naar school heb gebracht en ik fiets naar huis, zet ik al op een rijtje wat ik allemaal ga doen die dag. Maar gebeurt er iets leuks tussendoor, dan is dat gewoon een pauze en schuift alles een stukje op.'

Voor haar kaarten, waar zij het vaakst mee bezig is, is zij altijd op zoek naar iets bijzonders. 'Dan vind ik bijvoorbeeld een stuk wrakhout of een mooie plank van 4 meter. Die sleep ik dan naar mijn werkkamer om onder de scanner te leggen. En ook als ik iets leuks op straat zie, ik ben net een vuilnisbakkie, dan neem ik het mee naar huis. Oud metaal, een leuk roestrandje. Jelle gaf mij eens een oude postzak, stinken dat dat ding deed, maar het werd de basis voor de best verkopende kaart.' Inmiddels heeft Yvonne duizenden kaarten ontworpen. Veel zijn te vinden bij Kaartje2Go, maar ook bij onder andere Fuif.nl. 'Soms heb ik een nieuwe tekenstijl ontwikkeld. Daar maak ik dan twee kaarten van die ik in de verkoop zet. Als ze dan lopen, maak ik een veel groter assortiment in die stijl.'

'Reuma wordt altijd als iets negatiefs gezien, maar ik heb er veel van geleerd'

Energie
Sinds kort heeft Yvonne er een extra lading energie bij gekregen. 'Ze ontdekten, naast de diagnose artrose, dat mijn vitamine D-niveau veel en veel te laag is. Sinds ik dat heb opgekrikt, is mijn energielevel enorm gestegen. Met volleyballen moet ik wat rustiger aan doen, maar verder heb ik uurtjes slapen tussendoor zelden meer nodig. Reuma wordt altijd als iets negatiefs gezien, maar ik ben daardoor bijna altijd mezelf. En door mijn reuma werk ik veel efficiënter. Ik heb minder werkuren dan een ander en deel mijn tijd beter in. Het is niet altijd een belemmering. Als de Here God zou zeggen "Poef, weg reuma", dan zou ik wel meer gaan doen. Maar er zit nu eenmaal een beperking op. Ik heb ook nog mijn gezin, mijn mozaïek-hobby, sport en 3d-printen. Maar ik maak mijn keuzes bewuster.'

Tekst: Anke Steffers / Beelden: Eigen foto's

De familie Windhorst, Yvonne, Jelle, Timo en Nick

Oproep
Wil jij jouw verhaal vertellen in de Alphen Magjezien-rubriek 'Mijn leven met…', stuur dan een mail met in het kort jouw levensverhaal en wat jou (terug) op het positieve pad heeft gebracht.
Stuur dit naar: anke.steffers@ghmp.nl.

alphen

Magjezien

uitgave 1 - oktober 2017

Uit eten
ALLE LEKKERE ADRESJES

Ieder z'n vak
Chocolatier

AlphenArt
KUNSTROUTE

fashion trends

John Vermeer

trots op het vernieuwde Nutsgebouw

Mijn leven met | **het verhaal van Yvonne Windhorst – Maaskant**